

ಯಾರು ಪೂರ್ವಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಮ್ಯಕ್ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಪುರುಷರಂತೂ ಈ ದುಷ್ಟ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದುಷ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳು ದೇವಗತಿ, ನರಕಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಆಯುರ್ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಿದೇಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮನುಷ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ, ತಿರ್ಯಂಚಗತಿಯ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಭರತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಬಂದು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕಾಲಲಬ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನವೀನ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ್ವಪ್ನ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಯಾರು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಧರ್ಮದ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಧನಾಡ್ಯ ಪುರುಷರೂ ಜೈನರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೈನರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಧನಾಡ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಜೈನ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಯಾವನೋ ಪುಣ್ಯವಂತನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸತ್ಯಗತಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತು ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕೇಳಲು ದೊರಕಿದರೆ ನವೀನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಧರ್ಮದ ಗ್ರಹಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಧನವಂತರಿದ್ದರೂ, ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತ್ಯಾಗ-ಉಪವಾಸವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ದಾನದಲ್ಲಿ ಧನ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಂತರ ಧನ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ, ಕಾಲು ಭಾಗ ಧನವನ್ನೂ ದಾನ-ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. (ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.)

ಈ ಪಂಚಮ ಕಾಲದ ಶ್ರೀಮಂತ ಜನರ ಭಾವ :- ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಪುರುಷರ ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ತಮ್ಮ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಅಭಿಮಾನವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ವಾತ್ಸಲ್ಯವಂತೂ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮುದ್ದಿಮುತ್ತೆಯು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ದಯೆಯು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪುರುಷರ ಅವಮಾನ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ವಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಪುರುಷರು ಧರ್ಮದ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ವಚನಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಸತ್ಯ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅವುಗಳ ಖಂಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಪುರುಷರು ವಿನಯದೊಡನೆಯೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬೇಡಬಹುದೆಂದು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಧನಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ವಾಂಛಕ ಸಾಧರ್ಮಿಯಿಂದಲೂ ಭಯಭೀತನಿರುತ್ತಾನೆ. ದಿನ-ದಿನವೂ ಅಭಿಮಾನವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅತೀ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಸೇವಕ ಮೊದಲಾದವರ ದುಃಖ-ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಾಧಿಸಿಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಇತರರ ಪ್ರಯೋಜನ ಹಾಗೂ ದುಃಖ-ಕ್ಷೇರಗಳನ್ನು ತುಟ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಅದರ ಜತೆ-ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಖರ್ಚಿನ ಜತೆ ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ದಿನ ದಿನವೂ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ಇರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ತಮ್ಮ ಭೋಗೋಪಭೋಗದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮವಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಅದು ಅರ್ಥ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನನ್ನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು; ಯಾವನೋ ನಿರ್ಧಾನನ ಮತ್ತು ಕಳವಿನ ವಸ್ತುವು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ತುಂಬ ಹರ್ಷ ಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಧನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಂತನು ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಶ್ರೀಮಂತನು ಅಧರ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ, ಶ್ರೀಮಂತನ ಎದುರಿಗೆ ತನ್ನ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಿರ್ಧನನ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಅನೇಕ ದುಃಖವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ದುಃಖಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅನ್ಯರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧನನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕದಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಧನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಅವಿಶ್ವಾಸ ತೋರುತ್ತಾನೆ, ಧನವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಚೋರ-ಮೋಸಗಾರರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಇತರರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಿ ತಿಂದು ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ-ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಇತರರ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೋಷ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಪಹ ನಿರ್ವಾಂಛಕನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಅನ್ಯ ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಲೋಭಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಅಜರ-ಅಮರನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅನ್ಯರನ್ನು ಅನಿತ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನನ್ನು ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅನ್ಯ ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಭುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಧನರಹಿತರನ್ನು ವರಿದ್ರರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆರಂಭ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತೃಷ್ಣೆಯು ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮರಣ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಕೂಡ ಸಂತೋಷ ಧಾರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಪಯಶದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೂಡ ತನ್ನನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಭಲ, ಕಪಟ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಧೂರ್ತ, ಕಪಟೀ, ವಂಚಕನನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸುವಂಥ, ಪುರುಷಾರ್ಥಿ, ಪ್ರವೀಣನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವಾದೀ, ಮರ್ಯಾದೆಯುಕ್ತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಿರಪೇಕ್ಷಕನನ್ನು ಮೂರ್ಖನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಕಷಾಯಗಳ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಹೆಸರಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ಉಪವನದಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ, ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಮಹಸೂಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಧನ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಮಂದಿರ ಮೊದಲಾದುವಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಉಚ್ಚತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನ ವೃದ್ಧಿಸುವಂಥ ಪಂಚರಲ್ಲಿ ಧನ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಜೀರ್ಣಮಂದಿರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿರ್ಧನ, ಹಸಿದವರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಸು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ದುರ್ಬಲ, ದೀನ, ಅನಾಥ, ರೋಗಿ, ವೃದ್ಧ, ವಿಧವೆಯರ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಂದೂ ಧನ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದುಃಖೀ ನಿರ್ಧನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಧನವನ್ನು ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ತಾನು ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಣ್ಣಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ನೋಡಿರಿ ! ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಧರ್ಮಾತ್ಮರು, ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಸಂಠಿತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅನೇಕರು ಬರುವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಸ್ತ ದೇಶ-ವಿದೇಶದ ಗುಣವಂತ ಜೈನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಂದೇ ಇದೆ. ನಾವೇ ದಾತಾರರಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನಪಡುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದ ಅದಷ್ಟೋ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥವರು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಯುಕ್ತ ಮಾಡಿದಂಥವರೂ ಕೂಡ ಧನದ ಮದದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅವಜ್ಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ನಾವು ಇವರೆಲ್ಲರ ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬೇರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ದೊರಕುವುದು ?

ಹೀಗೆ ಪಂಚಮಕಾಲದ ಶ್ರೀಮಂತರುಗಳ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಮೋಹದ ಮಹಾ ಅಂಧಕಾರವು ಆವರಿಸಿದೆ. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಿನಧರ್ಮದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಕುತಪಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಕುಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟುದರ ಕಾರಣದಿಂದ ಈಗ ಧನ-ಸಂಪತ್ತು ದೊರಕಿದೆ.

ಈಗ ಧನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಧನದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಸತ್ತು, ಕಷಾಯದ ಮಂದತ-ತೀವ್ರತೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಸರ್ಪ, ತಿರ್ಯಂಚ, ವೃಕ್ಷ, ಚೀನುನೋಣ ಮೊದಲಾದ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ನರಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಭ್ರಮಣ ಮಾಡುವರು. ಧನದ ಮೂರ್ಛೆಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವೈರ ಹಾಗೂ ಅಪಯಶದ ಕಾರಣವಿದೆ. ಎಲ್ಲರು ಕೃಷಣರ ನಿಂದೆ-ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಣರ ಪರಿಣಾಮವು ನಿರಂತರ ದುಃಖ ಹಾಗೂ ದುರ್ಧ್ಯಾನ ರೂಪವಿರುತ್ತದೆ.

ದಾನಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ದಾನದ ಫಲ : ದಾನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ ಧನವು ತಮ್ಮದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ದಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಧನವು ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮದೊಳಗೆ ಉಜ್ವಲತೆಯನ್ನೂಟು ಮಾಡಿ ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರರಂತೂ ನಿರ್ಗುಂಧ ವೀತರಾಗೀ ಸಮಸ್ತಮೂಲಗುಣ-ಉತ್ತರ ಗುಣಗಳ ಧಾರಕ, ದಶಲಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದ ಧಾರಕ, ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪರಿಷಪ್ಪ ಸಹಿಸುವಂಥ ಸಾಧುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ದರ್ಶನ ಪ್ರತಿಮೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಅಹಾರ ತ್ಯಾಗದವರೆಗಿನ ಹನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗಳು ಶ್ರಾವಕರವಿವೆ. ಆ ಪ್ರತಿಮಾಧಾರಕರಾದ ಶ್ರಾವಕರು ಅವರು ಮಧ್ಯಮಪಾತ್ರರಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರಿಗೆ ವ್ರತ (ಪ್ರತಿಮೆ)ಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಕಥಿತ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ, ಜನ್ಮ-ಮರಣಾದಿಗಳರೂಪದ ಸಂಸಾರ ಪರಿಭ್ರಮಣದಿಂದ ಭಯಭೀತರಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂಕೊಂಡು ಹಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಯುಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಸಾರ-ಶರೀರ-ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವವು ಬಂದಿದೆ, ಜಿನಶಾಸನದ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವಂಥ, ತಮ್ಮ ನಿಂದೆ-ಗರ್ಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸ್ವ-ಪರ ತತ್ತ್ವಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಿದ್ದಾರೆ, ಜಿನದೇವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ-ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮದ ಫಲದಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ, ಸಮಸ್ತ ಜೀವರುಗಳ ದಯೆಯಿಂದ ಚಿತ್ತವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ, ಮಂದಕಷಾಯಿ, ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಭಕ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಸಮ್ಪತ್ತದ ಗುಣಗಳ ಧಾರಕರಾದ ಗೃಹಸ್ಥರು ಅವರು ಜಘನ್ಯಪಾತ್ರರಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ತೆರದ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಅಹಾರ, ಔಷಧ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ವಸತಿಕೆ, ಸ್ನಾನ, ವಸ್ತ್ರ, ಆಜೀವಿಕೆ, ಜೀವಿಸಲು ಸ್ಥಿರತೆಯ ಕಾರಣ, ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ವಿನಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುವ ದಾನವು ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಜಘನ್ಯ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದಾತಾರರನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಿಯಿರುವ ದಾತಾರರನ್ನು ಸೌಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ ಋದ್ಧಿಧಾರಕ ದೇವಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕುಪಾತ್ರ :- ಕುಪಾತ್ರದ ಲಕ್ಷಣವು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮದ ದೃಢ ವಾಸನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವಂಥ, ಸಮಸ್ತ ಜೀವಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತತ್ಪರ, ಅಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಠೋರ ವಚನದಿಂದ ಪರಾಜ್ಞುಖ, ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಪ್ರಿಯ ವಚನಗಳನ್ನಾಡುವಂಥ, ಧನ-ಸ್ತ್ರೀ-ಕುಟುಂಬದಿಂದ ನಿಷ್ಪ್ರಹೀ, ನಿರಂತರ ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮದ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವಂಥ, ಜಪ-ತಪ-ಶೀಲ-ಸಂಯಮ-ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವಂಥ, ಮಂದಕಷಾಯ, ಪರಿಗ್ರಹ ರಹಿತ, ವಿಷಯ-ಕಷಾಯಗಳ ತ್ಯಾಗಿ, ಏಕಾಂತ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಂಥ, ಆರಂಭ ರಹಿತ, ಪರಿಷಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವಂಥ, ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಹಿತ, ಸಂತೋಷ ಸಹಿತ, ಸರಸ-ನೀರಸ ಭೋಜನವನ್ನು ಸಮಭಾವದಿಂದ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವಂಥ, ಕ್ಷಮೆಯ ಧಾರಕ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ರಹಿತ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯಾಕಾಂಡದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಮನ್ನಿಸುವಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ಕುಪಾತ್ರರಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಜಿನಧರ್ಮದ ಪಕ್ಷಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವಂಥವರು ಕೂಡ ಏಕಾಂತೀ, ಹಠಗ್ರಾಹೀ, ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮರೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರಂತೂ ಜಿನೇಂದ್ರರ ಪೂಜೆ, ಆರಾಧನೆ, ಭಜನೆ, ಕೀರ್ತನದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೃತಕೃತ್ಯರೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಹ್ಯಪೂಜೆ, ಸ್ತವನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸ, ವ್ರತ ಮೊದಲಾದುವಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯುವುದು, ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು, ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದು, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು, ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುವುದು, ತೊಳೆದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತಮಗೆ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ನೋಡಿ ನಡೆಯುವುದು, ಶೋಧಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು, ಮಲಗುವುದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೀರನ್ನು ತುಂಬ ಯತ್ನಾಚಾರಪೂರ್ವಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೃತಕೃತ್ಯರೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನ್ಯಕ್ರಿಯಾ ರಹಿತರನ್ನು ನಿಂದ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಉಪವಾಸ, ವ್ರತ, ತಪ, ರಸಪರಿತ್ಯಾಗ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಉಚ್ಚರೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹಸಿದವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದನ್ನೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಭದ್ರಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳವರು ಸಮಸ್ತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ವಿಚಾರ ರಹಿತತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪರಮೇಶ್ವರನಾಮ ಮಾತ್ರವನ್ನೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವಿಕಠಗಳಿಂದ ರಹಿತ, ನಂದೆಯಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಅನ್ಯ ಜೀವಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ವಿನಯ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಬಾರಿ ನೀರಸ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ಮೌನಾವಲಂಬಿಯಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಆಯುವನ್ನು ವ್ಯತೀತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ವೇಷಗಳ ಧಾರಕ, ಮಂದಕಪಾಯಿ, ಪರಿಗ್ರಹರಹಿತ, ವಿಷಯ ರಹಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಒಂದು ಬಾರಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿತ್ತರೆ ಅದನ್ನು ತಿಂದು-ಯಾಚನಾರಹಿತರಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕರು ಏಕಾಂತ ಪರಮಾಗಮದ ಆಶ್ರಯರಹಿತ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನರಹಿತ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳು ಕುಪಾತ್ರರಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಪಾತ್ರ ದಾನದ ಫಲ :- ಕುಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ಪಾತ್ರ, ಎಂಥ ದಾತಾರ, ಎಂಥ ಭಾವ, ಎಂಥ ದ್ರವ್ಯ, ಎಂಥ ವಿಧಿಯಿಂದ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ಅಂಥ ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರಂತೂ ಕುಪಾತ್ರ ದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದ್ವಿಪಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ತಿರ್ಯಂಚಗಳ ಯುಗಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು-ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ತುಂಬ ಸಿಹಿ ಸುಗಂಧಿ ತವಿರುವ ಎಳೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅಪುತ್ರ ಸಮಾನವಿರುವ ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ವೈರ-ವಿರೋಧದಿಂದ ರಹಿತರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶೀತದ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ, ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವಿಲ್ಲ, ಗಾಳಿ-ಮಳೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ರಹಿತ, ಒಂದು ಪಲ್ಯದ ಆಯುವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಕಲತ್ರಯದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ರಹಿತ, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಥೂಚರ, ಜಲಚರ, ನಭಚರ ತಿರ್ಯಂಚಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದ ಭೋಗಭೋಗಿಸುತ್ತ ಯುಗಲವೇ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ವ್ಯಂತರ, ಭವನವಾಸೀ, ಜ್ಯೋತಿಷಿ ದೇವಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಕುಪಾತ್ರದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರಕುರು-ದೇವಕುರು ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಿರ್ಯಂಚಗಳಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ್ತಾರೆ, ಮೂರು ಪಲ್ಯದವರೆಗೆ ಸುಖ ಭೋಗಿಸಿ ಸತ್ತು ದೇವಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕುಪಾತ್ರದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹರಿಕ್ಷೇತ್ರ, ರಮ್ಯಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಲ್ಯ ಆಯು ಧಾರಕರಾಗಿ; ಕೆಲವರು ಹಿಮವತ ಕ್ಷೇತ್ರ,

ವೈರಣ್ಯವತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಲ್ಯ ಆಯುಧಾರಕರಾಗಿ ತೀರ್ಯಂಚ ಯುಗಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗಿ ಆಯುಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ, ಸತ್ತು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಕುಪಾತ್ರದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಅಂತರದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಯುಗಲವಾಗಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂತರದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ-ಸಮುದ್ರದ ಪೂರ್ವದಿ ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದ್ವೀಪಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಶೆಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಾಲುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಶೆಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಉತ್ತರ ದಿಶೆಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಚನ ರಹಿತ ಎಂದರೆ ಮೂಗ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಮುದ್ರದ ನಾಲ್ಕು ದಿಶೆಗಳ ನಾಲ್ಕು ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮೊದಲಂತೆ ಕಿವಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು, ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಕಿವಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು, ದೀರ್ಘಕಿವಿಯುಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಾಸಿಕೊಂಡು - ಒಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಮೊಲದಂತೆ ಕಿವಿಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹದಿನಾರು ದಿಶೆಗಳ ಹಾಗೂ ವಿದಿಶೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳ ಕೊನೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದ್ವೀಪಗಳಿವೆ. ಆ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ೧) ಸಿಂಹದಂಥ ಮುಖ, ೨) ಕುದುರೆಯಂಥ ಮುಖ, ೩) ನಾಯಿಯಂಥ ಮುಖ, ೪) ಹಂದಿಯಂಥ ಮುಖ, ೫) ಕೋಣದಂಥ ಮುಖ, ೬) ಹುಲಿಯಂಥ ಮುಖ, ೭) ಗೂಬೆಯಂಥ ಮುಖ, ೮) ಕೋತಿಯಂಥ ಮುಖ, ೯) ಮತ್ಸ್ಯದಂಥ ಮುಖ, ೧೦) ಸರ್ಪದಂಥ ಮುಖ, ೧೧) ಮೇಕೆಯಂಥ ಮುಖ, ೧೨) ಹಸುವಿನಂಥ ಮುಖ, ೧೩) ಮೇಘದಂಥ ಮುಖ, ೧೪) ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂಥ ಮುಖ, ೧೫) ಕನ್ನಡಿಯಂಥ ಮುಖ, ೧೬) ಆನೆಯಂಥ ಮುಖವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲವಣಸಮುದ್ರದ ಒಂದು ತೀರದ ಮೇಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪ ಅಂತರ ದ್ವೀಪಗಳಿವೆ. ಎರಡೂ ತೀರದವು ನಲವತ್ತೆಂಟು ಮತ್ತು ಕಾಲೋಲಧಿ ಸಮುದ್ರದ ಎರಡೂ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಇವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಅಂತರ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಕುಭೋಗಭೂಮಿಗಳಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಪಾತ್ರ ದಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಯುಗಲಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸಿಹಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಅನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರು ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು ಕೊಡುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಕುಭೋಗಭೂಮಿಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಕಾರಣರೂಪದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತ್ರಿಲೋಕಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ಗಾಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, -

ಜಿಣಲಿಂಗೇ ಮಾಯಾವೀ ಜೋಣಸಮಂತೋವ ಜೀವಿಧಣಕಂಖಾ |

ಅಳಗಉರಂ ಸಣ್ಣ ಜುದಾ ಕರೇಂತಿ ಜೇ ಪರವಿವಾಹಂಪಿ ||೯೨೨||

ದಂಸಣ ವಿರಾಹಿಯಾ ಜೇ ದೋಸಂ ಣಾಲೋಚಯಂತಿ ದು ಸಣಗಾ |

ಪಂಚಗಿತ್ತವಾ ಮಿಚ್ಯಾ ಮೋಣಂ ಪರಿಹರಿಯ ಭುಂಜಂತಿ ||೯೨೩||

ದುಬ್ಯಾವ ಅಸುಇಸೂದಗ ಪುಷ್ಪ ವಾಜಾಇ ಸಂಕರಾದೀಹಿಂ |

ಕಯದಾಣಾವಿ ಕುಪತ್ತೇ ಜೀವಾ ಕುಣರೇಸು ಜಾಯಂತೇ ||೯೨೪||

ಅರ್ಥ :- ಯಾರು ಜಿನದೇವರ ನಿರ್ಗ್ರಂಥ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಪರೀಷಹಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಲೂ ಮಾಯಾಚಾರದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವಿದ್ಯೆ, ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ, ವೈದ್ಯವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಮಾಡಿ ಅಹಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ

ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿ ಧನದ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಋದ್ಧಿಯ ಗರ್ವದಿಂದ ಯುಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ; ನಾವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಯಶಸ್ವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತವಿರುವ ಗರ್ವದಿಂದ ಯುಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ; ತಮ್ಮ ಸಾತಾಕರ್ಮದ ಉದಯಜನ್ಯ ಸುಖದ ಗರ್ವದಿಂದ ಯುಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ; ಆಹಾರದ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅಶುಭೋದಯದ ಭಯ ಸಹಿತರಿದ್ದಾರೆ; ಮೈಥುನದ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಪರಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಇತರರ ಮದುವೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರು ಜನಲಿಂಗದ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕುತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕುಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಯಾರು ಜನಲಿಂಗ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೂಡ ಸಮ್ಯಗ್ವರ್ತನದ ವಿರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ : ತಮ್ಮ ದೋಷಗಳ ಆಲೋಚನೆ ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ; ಅನ್ಯರ ದೋಷ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕುಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳು ಪಂಚಾಗ್ನಿ ತಪದ ಮೂಲಕ ಕಾಯಕ್ಷೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮೌನ ಮುರಿದು ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ; ಯಾರು ದುಷ್ಟಭಾವಗಳಿಂದ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ಅಪವಿತ್ರರಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ಸೂತಕ ಸಹಿತರಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ರಜಸ್ವಲೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಸಂಸರ್ಗ ಮಾಡಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ಚಾತಿ ಸಂಕರರಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಯಾರು ಕುಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರು ಕುಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಕುಮನುಷ್ಯರು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲದವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಯುಗಲವಾಗಿ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ಕುವಾನದ ಮತ್ತು ಕುತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಯುವಿನವರೆಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕಾಲಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಮಂದ ಕಷಾಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭವನತ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಕುಪಾತ್ರರಿಗೆ ದಾನವಿತ್ತು ಅಧಿಕ ಭೋಗಸಹಿತವಿರುವಂಥ ಮೈಚ್ಚರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಷ್ಟೋ ಜನರು ಕುಪಾತ್ರ ದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನೀಚಕುಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಧನದ ಅಧಿಪತಿ, ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಕ, ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವಂಥ ವೇಶ್ಯಾಗಮನ ಮಾಡುವಂಥ, ನಿರೋಗ ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಕುಪಾತ್ರದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೊರೆಗಳ ಸೇವಕ, ಸೇವಕಿ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಕೋತಿ, ನಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೋಜನ, ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಚುರ ಭೋಗ-ಉಪಭೋಗದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ಸತ್ತು ದುರ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕುಪಾತ್ರರೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದವರಿದ್ದಾರೆ, ವಾತಾರದ ಭಾವಗಳೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದವು, ದಾನದ ಸಾಮಗ್ರಿಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದವು, ಆದುದರಿಂದ ದಾನದ ಫಲವು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದವು.

ಯಾವನೋ ಹಸಿವವನಿರಲಿ, ದರಿವನಿರಲಿ, ಕುರುಡನಿರಲಿ, ಕುಂಟನಿರಲಿ, ಹೇಳವನಿರಲಿ, ರೋಗಿಯಿರಲಿ, ಅಶಕ್ತನಿರಲಿ, ವೃದ್ಧನಿರಲಿ, ಬಾಲಕನಿರಲಿ, ವಿಧವೆಯಿರಲಿ, ಹುಚ್ಚನಿರಲಿ, ಅನಾಥನಿರಲಿ, ವಿದೇಶಿಯಿರಲಿ, ತನ್ನ ಸಂಘದ ಸಂಗಡಿಗರಿಂದ ಅಗಲಿದವನಿರಲಿ, ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಬಂದವನಿರಲಿ, ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಲಿ, ದುಷ್ಟರ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಿರಲಿ, ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರಲಿ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಲಿ, ಭಯಭೀತನಿರಲಿ ಇಂಥ ಬೇಕಾದ ಪುರುಷನಿರಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯಿರಲಿ, ಬಾಲಕನಿರಲಿ, ಬಾಲಕಿಯಿರಲಿ ಮತ್ತು ತೀರ್ಯಂಚವಿರಲಿ ಅವರನ್ನು ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಶೀತ, ಉಷ್ಣ, ರೋಗ, ವಿಯೋಗ ಮೊದಲಾದುವಿಂದ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕರುಣೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅದು ಕರುಣಾದಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಚಾತಿ, ಕುಲ, ಆಚರಣೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ಅಭಕ್ತ, ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುವಂಥವರಿಗಂತೂ ಆಹಾರ, ಔಷಧ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಂದ್ಯ ಆಚರಣೆ ಮಾಡದಂಥವರ ದುಃಖ ದೂರಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಿರುವ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಭೋಜನ, ವಸ್ತ್ರ, ಔಷಧ, ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ನಾನ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದವರ ದುಃಖ ನೋಡಿ

